

Behandling. Det er Spørgsmaal, som naturligviis Enhver maa afgjøre med sig selv: for det Første, om han er saaledes inde i Loven, at han har en saa fuldstændig begrundet Mening om Sagen, støttet til et Kjendskab til alle dens Præmisses, at han er rede til uden videre Forberedelse at gaae ind paa dens Discussion; og for det Andet, om han vil tage det paa sig at nægte andre Medlemmer af Forsamlingen den reglementsmæssige Afgang til at kunne opfylde deres Pligt. Jeg agter altsaa fremdeles at stemme imod at gjøre en Afvigelse fra Forretningsordenen med Hensyn til denne Lov.

Indenrigsministeren: Maaskee det maatte være mig tilladt, uden paa nogen Maade at ville yttre mig, som jeg vilde gjøre, hvis jeg var Landsthingsmand, at gjøre et Par Bemærkninger, efter hvilke jeg vil henstille navnlig til den ærede Viceformand, om han dog ikke vilde finde det ganske naturligt, at Sagen ibetmindste foreløbig kom til første Behandling; det vilde jo da ved denne vise sig, om den virkelig skulde være saa vanskeligt at overskue, om ikke de Oplysninger, der er Spørgsmaal om, kunde gives saa let, at det ikke var besværligt at komme til en Afgjorelse — ikke blot til en formel Udskyden af Sagen af Hensyn til Tiden. Grunden, hvorfor jeg meget maatte ønske, at man ikke standse denne Lov, uden i alt Fald at have betragtet dens Realitet ved første Behandling — jeg haaber da, at Ingen vil modsætte sig Lovforslaget — det er, at Loven virkelig er en paatrængende Lov, at den virkelig efter sit Indhold meget trænger til en hurtig Afgjorelse, idet, dersom Loven enten ikke vedtages eller forkastes — thi i begge disse Tilfælde vilde jeg klart vide, hvad jeg havde at gjøre — men udsættes, da opstaaer for mig det meget vanskelige og ubehagelige Spørgsmaal, om jeg kan forsvare at lade en Constitution vedvare et Aar og lade et Forhold henstaae uafgjort, som bør finde sin Afgjorelse. Forholdet er nemlig det, at Loven af 1851 om Amtsforvaltervæsenets Ordning har fordret, at det skulde tages under Overveielse ved passende Leilighed, ved Vacance, om ikke denne eller hvin Amtstue i Sjælland

kunde nedlægges. Hirschholm Amtstue blev ledig, og det var min Overbeviisning, at, naar dette Forbehold i Loven af 1851 nogensinde skulde komme til Anvendelse, maatte det være i nærværende Tilfælde. Jeg indledede de fornødne Forhandlinger og Forarbejder, og derefter blev et Lovforslag forelagt, som gik ud paa, at Hirschholm Amtstue skulde nedlægges paa den Maade, som i Lovforslaget er nævnt. Tilfældige Omstændigheder have medført, idet saa mange vigtigere og større Sager vare til Behandling i det andet Thing, at Udvalget i denne Sag først temmelig seent fik et Møde med mig. Det viste sig da, at uagtet Udvalgets Medlemmer og navnlig de, som nærmest repræsenterede det paagældende Distrikt, havde ønsket forskjellige Arrangements, erklærede de dog, da jeg ikke kunde gaae ind derpaa, at de vilde ansee det for uforsvarligt at standse Lovforslaget. Jeg havde nemlig bestemt sagt, at, dersom det ikke blev vedtaget, som det var forelagt, eller som jeg efter min Overbeviisning kunde anbefale det til Hans Majestæts Stadsfæstelse, vilde den umiddelbare Følge være, at Embedet blev opslaaet vacant, og at jeg androg om dets Besættelse, saa at Spørgsmaalet om Nedlæggelse bortfaldt. Efter at jeg havde afgivet denne bestemte Erklæring, gik Udvalget ind paa en saadan Forandring i Lovforslaget, som jeg erklærede at kunne tiltræde, og det er med den, Forslaget her foreligger. Antages den, er Sagen i Orden; forkastes den, er Sagen ogsaa i Orden, og i sidste Tilfælde vil Embedet blive indstillet til Besættelse; men jeg kommer i en ubehagelig Situation, hvis Landsthinget standser Loven af formelle Grunde, med Hensyn til, om jeg kan forsvare at lade Forholdet henstaae uafgjort endnu et Aar, eller om jeg skal indstille Embedet til Besættelse. Efterat have oplyst dette Forhold, tillader jeg mig at henstille, om ikke Thinget i ethvert Fald maatte finde det rigtigst at lade Sagen gaae til første Behandling. Jeg afholder mig fra enhver Bemærkning om Thingenes indbyrdes Stilling; det vedkommer mig ikke.

Lehmann: Uagtet jeg ikke er inde i Loven, seer jeg dog, saa meget, at Spørgsmaalet